

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745748448/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

hende, forgæves raabte jeg hendes Navn. Hun aabnede Porten, og da jeg kom ud paa Gaden, var hun forsvunden.

Fra den Dag kom Johanna kun sjældent over i Fabrikens vidtløftige Gaarde, og naar hun kom, havde jeg en Følelse af, at det mere var for Fabrikens Skyld end for min. Ogsaa hendes Væsen begyndte at forandre sig. Hun blev mere stille, mere alvorlig, og naar jeg spurgte, hvad der fejlede hende, svarede hun altid, at hendes Moder var syg. Selv havde jeg Fornemmelsen af, at der laa noget imellem os, uden at jeg dog bestemt kunde angive, hvori dette bestod; thi havde hun kysset mig, syntes jeg ogsaa, at jeg kunde kysse hende. Flere Gange havde jeg i Sinde at spørge hende derom; men hver Gang jeg vilde begynde derpaa, stod Kysset for mig som en Brøde, som et Tyveri, jeg havde begaaet, og hvor det ikke kunde hjælpe at give det stjaalne tilbage. Saaledes kom det ikke til nogen Forklaring, men Tiden gik, og ofte syntes jeg, at det egentlig var denne, som tog hende fra mig. Mig paavirkede den ikke. Jeg stod i Stampe og blev hverken større eller mindre; Johanna syntes derimod at blive større for hvert Besøg, hun gjorde. Hendes lysegule Krøller blev mere og mere brune, hendes runde Ansigt mere ovalt, Blikket saa forstandigt og klogt, at jeg ofte havde Møje med at finde det oprindelige igen. Saa kom Sommerferien og lagde en bred Kløft imellem os, og da jeg kom tilbage, fortalte Jomfru Mortensen, at nu var Fru Theil død, og at Johanna skulde ud til en Præst paa Landet for at konfirmeres.

Da den sorte Ligvogn holdt uden for Trinitatis Kirke, og Jomfru Mortensen talte Kareterne, der strakte sig næsten lige til Hørkræmmerens Port — da tænkte jeg paa den milde, ranke Frue, paa den bløde, forunderlige Stemme, og mit Hjerte var nær